

Félszerfalva, 1916. június 9. – Budapest, 1993. január 2.

Apja pénzügyi tisztviselő volt. Szülőhelyéről, a falu Ausztriához csatolása után kiutasították őket, Magyarországra jöttek. Elemi iskoláit Nyíregyházán, Győrben és Ásványráróra végezte, a középiskolát Győrben kezdte el, majd a Pápai Református Kollégiumban érettségizett. Aba Novák Vilmos Szabadiskolájában (1935–1936), a Magyar Képzőművészeti Főiskolán Réti István, Kontuly Béla és Kisfaludi Strobl Zsigmond tanítványa (1936–1941). 1942. szeptembertől a Telepy utcai Fővárosi Polgári Iskolában tanított, katonai szolgálatot a hátszágban teljesített. 1945-től a Képző- és Iparművészeti Gimnázium tanára volt, tagja lett a Művészeti Dolgozók Szakszervezetének. A Magyar Képzőművészeti Főiskola tanárává 1963-ban nevezték ki, az intézmény rektora 1974–1987-ben volt. Országgyűlési képviselő 1971. április 25. és 1980. március 6. között volt, mandátumát Budapest 16. számú, 1975-ben Budapest 50. számú egyéni választókerületében szerezte meg. Az 1945 utáni magyarországi monumentális szobrászat kiemelkedő alakja. Stílusának fő jellemzője az átgondolt szerkesztettség és vázszerűség. Expresszív kifejezésmód, érzelmi telítettség jelenik meg művein, a megrendelésre készült köztéri alkotásokon éppen úgy, mint kisebb, terrakotta művein. A Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének elnöke (1968–1977), az Elnöki Tanács tagja (1975–1980), a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka 1973-tól 1991-ig, a Magyarországi Református Egyház világi elnöke (1984–1992). A Magyar Művészeti Akadémia alapító és elnökségi tagja (1992-től).